

Landskap: <i>Skåne</i>	Upptecknare: <i>Karin Tidén</i>	FOLKLIVS- ARKIVET LUND
Härad: <i>Färs</i>	Berättare: <i>Jungfru Bengtsson</i>	
Socken: <i>Ö. Känstorp</i>	Berättarens yrke: <i>F.d. handelsfrökn.</i>	
Uppteckningsår: <i>1966</i>	Född år <i>1895</i> i <i>Köpingen i St. Köpings m.</i>	

Uppställningar efter privat fj. lista om
kvinnor arbete; hundra sakl. utdrag nr
fj. lista LUF 126. s. 1-21.

Vi var sju barn, fem pojkar
och två flickor. Men hade sy-
slan i hemmet. Men hade
fem flickor en tid, men sin
barnstid kom till, begynde hon
sjä inte som det.

Hans arbetsdag började kl.
han var en uke så säkert
till för sin hälsa, för han
kunde inte gå till skolas
förrän han var en vecka tä-
get hade gått.

Han tyckte bra om sitt
hemanbete. Han var så skick-
lig. Han kunde rita mönster
för sin far, och han kunde
våra och han kunde spinn
Han sydde alla kläder till

oss. Man hade en fins kläddning
och en till vardags. Och så
hade vi ju stora förläsn.

Vi bodde i Östra Kärestorp
mitt emellan Vallerjö och
Björnsjö-lagård. Det hörde
Häddgård till och ett stycke
jord, där vi hade sockerbeten.
Det var väl ett halvt tunn-
land sockerbeten. Sen gick
vi så mitt hö och gräs på
slättarna på färs stäcker.
Det växte till en hö. Så ha-
de vi höns och grisar, iallfa
två stycken.

Det var ett två familjebus.
Vi bodde gratis. Färrmännen
här bodde den. Fast det gick

gi ut i linsen.

Vi hade ett fönster, ett vardagsrum och ett stort kök. Någon av barnen fick ligga i fönsterrummet, för det var ju inte plats annars. - Mamma tog sig gästerna med i vardagsrummet. Men som tyvärr den men våra läkarens hem, dukades i fönsterrummet på bordet fram för soffan. Spräddkannen låg alltid i samma rum som moderen.

Vi var nio med syster och bror. Det var ju något särskilt fint vi hade. Så på den tiden kan man inte

säga, att brotaren var svär-
arbetad. Vi hade verksta
verkst.

Brotarens uppväxande var
erfarande. I fönstret fanns
en stor, hög järnspis och
i vardagsrummet stod en
metallspis. Det eldades med
kol och ved som jag minns
han fick ta halvtjug, som
han från ekonomiskt, och
så fick han slippen, ättis
slippen som ättis hade jag
det var. Så sågades det i
sänder och eldades med.
Kanske det kändes med
slippen och halvtjug som
bränns, så kan vi slapp

skaffa annat, jag kan inte
något säkert säga det.
Det kan ju, som sägats om
hög och jockade in i
vedboden.

Vi hade en låg tröskel
med ringar och en öppen
skotten, där man kunde
stå och se ridan som
gick baklänges.

Beläggningen utgjordes
av färgslampråk.

Vi hade en pumpa på
gården, och när man
kväade, stod den ute
och sköljde. Pumpen låg
precis mitt på gården. När
hade vatten gjordes den som

hade tid. Det gick ofta vi
barn i går.

På den tiden kunde
man inte säga något för-
dligt, utan man fick säga
allt rätt. Det sågades nu
och då. Helt enkelt
var i husen vid slakter.
Så gick man ha det i stäl-
let för rår. - Men vi hade
ju rår, för vi hade det.

Man hade inte så myg-
get husrens och så för den
tiden. Man hade träslurar
och trävisp.

Man pratade haff rår
och mätte för haffhuden.
I gamla tiden hade man

kondda haffhannan av två
i två adderingar. Men vi
hade ingen säm, utan den
var av dess namliga typen.
Men hussade kysstas i en
stämman med en stens. Lits
senare fick vi en trämar-
tel, som vi måste smaga.

Men sålade vi en
år, av det till en som var
frågades till en av yngern.
Eingens hjerte var en
tio liten som gjordes rikt.

Så hade den mycket vin-
bärstoft, för vi hade vin-
bärstokarna i trädgårdens.
Och det användes till rap-
port.

ACC. N:R M. 16500:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

För i biden la man ägg
i vattenkylas. Men jag hade
inte mer la mer nägga, för
vi hade ju träns muller!

Kän sålades och köptes
vid plattor. Trummor
sålades det som skulle
vara till julen, och i april
det som skulle vara till
samma. Den sålades
maten färdig i kända-
ren. Vi la själva mer prota-
koll i en gäst, och där
hade vi mjölk och ost:
I kändgästerna hade vi gro-
siga och smörgåsar.

Det var också vanligt att
gå maten till kända till.

Det var tre mål om dagen,
morgon, middag och kväll
och eftermiddagskaffe. Jag
kommer aldrig ihåg, att
det var kvällskaffe för den
tiden. Vi åt frukost tidigt
för morgnens klockan halv
sju, middag två, efter-
middagskaffe klockan tre
och kvällsmat vid sex, halv
sju tiden.

Klockan åtta skulle vi
vara i räng alltså. Där
fick inga barn vara uppe.

Alla i familjen åt för en
gång utom när vi skulle
inte kunde komma hem.

Där fick vi äta, när vi kom.

Vi ut i vardagsrummet och
satt i särskild undning. Han
hade alltid stannat vid
sin vänstra sida, sedan
satt man om så var vi pla-
cerade hela hagen. Ingent
fick stå upp. Barmen skul-
le helst vara fylld under
måltiden, och var det från
mante fick inte vi vara
med, då fick vi vänta. -
Vi hade mycket varmt till
vardags. Till helgerna hade
vi dock mest "fä". Men när-
de själv vita limmaduckar.
Jag vet inte, när var det
han i bruk. Jag tror inte
vi hade någon annan jag

var en tid, men nu. När jag
var riktigt liten, hade vi
ingen dock hus. Men när
det blev främmande, lås
en linneduck på. Vi satte
själva lin, som var gjord
i udning.

Samtidigt som bevisade att
hade färdig i skänken
i köket. En tid ut vi med
hans och han, minns jag.
Den starka skänken fick
vara till nyt. Vi hade hand
om produktiviteten och
prosten lås många skänken.
Den ständes och på felagen
långt på dagen, för
att inte vi skulle skulda

väcka dem. - Potatisen lät
upp i en korg, när den
skulle serveras. Potatisen
skallades bara som den
skulle ligga i näring,
soppen blev så. - Jag kom-
mer inte ihåg, om vi ha-
de någon fjäder serveris,
det var nog samma metod.
När serveris heter Blå fasan.

Vi hade bjudningar
med mat bara när det
var främmande, släkt
och så. Då kunde det
serveras bitburen och
svishansoppa eller bruna
brun med stekt fläsk och
risgröt. När vi hade barn

halas skulle det alltid vara
hisslman och snickarsaga.

Det var haffsljudningar
baka när gäns. Då fick
han aldrig tälta, utan ve-
terad och sockerhaka. Det
fickant inte småbröd
huru utan till jularna
och det var stjärnan och
perpanhaka. Men bönjate
baka blumetter när jag var
tio år men så. Det hade
jag aldrig och fick.

Det var ofta gästade
bröd, när det var halas,
för att man skulle få plats.

Det är också en sedan
jag såg dess första sport-

bakar. Vi bakade den sjätte
dag dröj och vispade.
Man bakade ant bröd.
Gruv och survitt kallades
de för den tiden. Hvarje
gång här bakade låt man
sin luskantiga bitar av
degens för att pröva ugnen
med. Dessa luskantiga
bröd kallades "färska",
och sedan åt vi dem med
smör för och drack kaffe
till. - Det var exakt att
reda i bakugnen. Det var
bara man, som kunde det.
Det redades med kis. Ve-
gustomanna skulle vara
vita, innan brödet bakes

iii. Innan bostet rättsin
skulle agrera sags.

Men byggde alltid till
juleanna. Menade finnen
sagan, väntan också.

Barnen hade flömmat
med hundraåriga folkat
med till skolan.

Men hade symaskin.
Vi fick också en. Jag
vet inte när den kom,
och då gick vi alltså.
Det var när min bror hade
slagit ut en fästare.

Fästningen skett
hemma. Men fick träna
barnen. Där andra-
de inget särskilt. Men

fick sitt barn i sin säng
och sin fick det andra barn.
De andra barnen fick vara
hos gammamma och i ett
samtal med. Men låg de
mestels bara till och
föreläsningarna. Hon kunde
ju inte bli liggande, för
hon hade ju flera barn att
ta hand om. Barnen am-
mades såhelt en åra, tio
månader. Jag vet de som
gjorde det ett år. Barnen
lindades. De låg såhelt
lindade ett par månader.
Vi hade barnvagn, det var
en barnvagn. Vagga hade
vi också.

Min annärlig hantel, som
hann blott i vatten och lå-
am såsom. Min var som
en riktig doktor. Han hade
sin hantel. På djuren lå-
am sublim atamslag. Mat-
art hade den mycket och
Hoffmanns drapport, fast
det hade aldrig vi samma.

Vi badade i en bäja.
På sommarna gick vi till
Varnsjön och badade. Det
var långt. Vi hade sagt
med oss om varsin haff-
hopp att dricka ur.

Vi hade aldrig några
nya maten. Vi hade ju
hatt en hund.

Det städades varannan vecka.
Men så alltid att det bara
var tid att städa om län-
dagarna, annars hann
vi inte med nåt annat
arbete. Då skakades mat-
lor och skrakades gylor och
bond. Det var skubbade på
den tiden. Städmedlet
var såpa och vatten.

Man tvätte tvätten i en
hopparkettle på bänken i
skottman och stod ute
på gården och sköljde.
Det tvättades, när det be-
hövdes. Det behövdes ofta
i en rätt stor familj. Det
var sista och såpa till

tvätt, det fanns inget annat.
Kläderna trängdes för sträck.

Det var mörk, som bäd-
dats. Jag steg bara upp
och klädde mig och gick ut
till läget. Björkarna bjälpte
barnadning till med bäd-
ningarna. Jag fick bjälpta
till för mig var ju bland de
största. Jag fick feta stum-
per, stuga färdig, lägga
in tvätt och prava små-
ryckaren. "Redrig får jag
vara med sin lek", gnäcker
jag med en unge från armen
och flera med mig.

Det gick knickt att bädda
upp. Vi låg två och två i

manje rång. Det fanns inte
plats för vatten. Det var
ungefär ett kvant av bädda.
Det var inte så lång
tid att dricka, för det stod
alltid en ganska varm
vatten grä spiser. Vi fick
alltid lite varmt vatten,
när vi skulle dricka oss.
På den tiden tvättade man
sig inte under rinnande
vatten utan i en smär-
kad skål. Därför var väl
ungefär en halvtimme.

Vi tvättade oss på dag.
Man tvättade mellan de
andra grannarna. Sen
fick vi dricka när spe-

middag, när vi hade tid.
Vi gick bort och manglade
och det tog en och en
här timme och mer in-
skärmen den tiden det tog
att gå dit.

Städningens tog en fir-
middag. Vi bjöd på klockan
spis på morgonen och var
färdiga till middagst.